

Ivan Šaško, pomoćni biskup zagrebački

Uvod

*u euharistijsko slavlje spomendana blaženoga Augustina Kažotića
u Hrvatskome nacionalnom svetištu Majke Božje Bistričke u Mariji Bistrici
Srijeda 3. kolovoza 2016., u 11 sati*

Dragi hodočasnici, braćo i sestre!

Božji nas je Duh okupio u ovome slavlju oko Božje riječi, u Kristovoj žrtvi, u zajedništvu s našom Bistričkom Majkom, da bismo proslavili dar Božjega milosrđa u ovoj Svetoj godini.

Ušli smo u mjesec kolovoz u kojemu živimo ljepotu vjernih putova koji vode u razna marijanska svetišta diljem naše domovine. I današnje slavlje pokazuje da – s raznih strana – srca nas ljudi dolaze progovoriti srcu nebeske Majke.

Rektor svetišta, mons. Zlatko, sve nas je pozdravio, spomenuvši imena župa iz kojih dolazite. I ja pozdravljam svakoga od vas, od najmlađega do najstarijega, vjernika i vjernicu, koji ste došli sa svojim župnicima; koji ste ovdje s obiteljima ili ste se sami odlučili danas hodočastiti iz pobožnosti, zbog i radi zavjeta, pred važnim odlukama i u raznim potrebama.

Danas slavimo spomen blaženoga Augustina Kažotića, zaslužnoga zagrebačkoga biskupa kojemu preporučujemo našu Crkvu, svoju vjeru pred iskušenjem malovjernosti, svoju nadu pred prijetnjama beznađa i svoju ljubav pred izazovima sebičnosti; Majci Božjoj i svetima preporučujemo naše mlade, brigu za njihov odgoj i obrazovanje, i molimo za slogu i za zalaganje na dobro hrvatske domovine.

A sada se najprije saberimo; zavirimo u svoju dušu. Osim svojih nakana, predajmo milosrdnomu Bogu svoje grijehe. Taj čin ljubavi i poniznosti neka nam otvori oči srca da čujemo Božju riječ i dostojno slavimo Kristovu žrtvu; da se obratimo i da živimo zajedništvo u

oproštenju Oca koji nas čeka da zakoračimo preko praga radosti.
Skrušimo se i pokajmo.

Ivan Šaško
pomoćni biskup zagrebački

Homilija

*u euharistijskome slavlju spomendana blaženoga Augustina Kažotića
u Hrvatskome nacionalnom svetištu Majke Božje Bistričke u Mariji Bistrici
Srijeda 3. kolovoza 2016., u 11 sati*

*Liturgijska čitanja: Ez 3, 16-21; Ps 23;
1Kor 9, 16-19.22-23; Iv 10, 11-16*

I. Braćo i sestre, nošeni smo na ramenima Dobroga Pastira i živimo ljepotu zagrljaja u naručju Majke Božje Bistričke!

Dok slavimo euharistiju i dok pred sobom imamo lik gorljivoga biskupa Augustina, ovdje u Mariji Bistrici osjećamo da je Božja riječ dodirnula istinu o Isusu Kristu koji nas želi dohvatiti svojom dobrotom; istinu da nam je potreban glas, ruke, pogled pastira koji će nas podići, izliječiti usmjeriti. Osjećamo da snagu te pastirske brizi susrećemo u Blaženoj Djevici Mariji.

Ona u sebi nosi proročku snagu koja opominje i odvraća od zloga puta; koja pjeva psalam o Gospodinu koji daje odmor i utjehu; ona navješćuje Radosnu vijest u našim tugama i obeshrabrenosti.

Marija je Majka, a majka je čista suprotnost najamniku; istinska majka ne pita za plaću i nagradu; ne očekuje uzvrat; ne štedi svoje snage; neprestano živi u brizi i brizi, ali u radosnoj brizi, u strepnji i zahvalnosti.

Majka ne prestaje svoj život darivati za radost djece.

II. Marija je znak i ostvarenje Božjega milosrđa. Zato ju s pravom zovemo i zazivamo kao Majku milosrđa. Rado dolazimo ovamo, jer

nas čeka Majka; rado dolazimo k njoj, jer nas ne optužuje zbog naših slabosti i grijeha, nego nam odgovara i daje nam da čujemo Božji odgovor. Marija ne osuđuje, nego pomaže; ne prijeti nam, nego nas prihvaća.

Marija je slika majčinstva koja nadahnjuje cijelu Crkvu i svakoga Kristovog učenika i učenicu. Na prvo mjesto stavlja slušanje. Marija zna slušati. Cijeli Stari zavjet odjekuje Božjim riječima Izabranomu narodu: *Šema Izrael – Slušaj, slušaj moj narode* riječi koje daju život i koje vode u život. Isus je rekao da su njegova majka i braća oni koji slušaju Božju riječ i koji ju vrše. Druga je Marijina odlika upravo to da je Božju riječ prihvatila i ostvarivala, da joj je bila odana. Samo takvim srcem je mogla slijediti Božju volju i utjeloviti Riječ.

III. Svetište Majke Božje Bistričke jest mjesto na koje nas Bog dovodi u zajedništvo, nakon dvojba, nesigurnosti, naše tvrdoglavosti i lutanja. Ili pak dolazimo da bismo zahvalili Bogu i Mariji za blizinu i za pomoć. Ovo je svetište od svoga početka bilo utočište pojedincima, ali i pokazatelj cijelomu narodu što treba ispravljati i kako živjeti.

Isusova Radosna vijest jasno očituje da čovjek bez Boga ne može i da je otajstvo života, Božji plan prije ljudskih projekata, da je *biti* prije *činiti*. Upravo je tu, braćo i sestre, bolna točka naše civilizacije. Danas vidimo da je ta istina izokrenuta. Čovjeka se ne promatra u Božjemu pozivu na postojanje; ne daje se vrijednost čovjeku po tome što jest, nego ga se mjeri po tome što čini, koliko može biti koristan i iskoristiv.

Ta izokrenutost za sobom povlači ozbiljne posljedice. Tako se promiče privid da vrijedi samo onaj tko je mlad i zdrav, samo onaj tko je bogat i ima moć, samo onaj tko je koristan za zemaljske probitke. Ne govori se o vječnosti ni o ljudskim granicama, pokušavajući sve

pretvoriti u zabavu, kako se o najvažnijemu ne bi mislilo niti na njemu gradilo. I što je najgore: odnosi među ljudima postaju najamnički.

A najamnik ne vidi ništa osim sebe i novca. Najamnik ne suosjeća niti voli; najamnik ne strepi niti čezne; najamnik ima ugašene oči, prisilan korak, isprazne riječi i suho srce. Isus se predstavlja kao pastir, ali sve što je sadržano u njegovim riječima utjelovljuje istinska majka.

Ali, doći na Mariju Bistricu, pred Majku znači shvatiti da je majka čudo koje ne nestaje i koje nas vraća u istinu našega življenja. Majka govori ne o svojoj snazi, nego o Božjoj milosti koja daruje novi život; majka govori o pripadnosti Bogu koji nam se daruje; o maštovitosti ljubavi iz koje nitko nije isključen.

IV. Marija Isusa ne rađa u odajama u koje rijetki imaju pristup, nego u staji, kamo se niti najveći siromah ne treba sramiti ući; gdje je ljudska bijeda dobrodošla, da ponovno susretne Boga od kojega živi sve stvoreno. On umire uzdignut na križ, odbačen od mudrih ovoga svijeta, da bi maleni mogli pristupiti i čuti kako je Bog postao prosjakom koji moli vode u smrtnoj žeđi. Od prvoga udaha do zadnjega izdaha Isus nam se objavio kao Bog željan susreta s čovjekom.

To se događa u ovome svetištu. Ovdje nitko nije suvišan; nitko neznatan ili premalen. Ovdje se život ne glumi, nego prostire duša u svojoj u zajedništvu Crkve. Ovdje se ne promiče ideologija privida da život ima smisao samo na zemlji ili pak da ga je moguće ostvariti bez ljubavi i žrtve.

Tko god ovamo dođe bez vjere, ostaje iznenađen i zbunjen, ali ne i ravnodušan. Tko pak ovamo dolazi s vjerom, raduje se što je dio Božje ljubavi u Isusu Kristu koja je prisutna u svakomu čovjeku.

V. Ako si došao, ako si došla ovamo, znači da želiš Boga u svome životu. Nemoj se pokolebati! Ne odustaj od ljepote na koju te potiče Duh Sveti. Možda misliš da je teško, a dovoljan je tek jedan korak učinjen u vjeri. Taj milosni korak i odluka da promijenim život iz grijeha u oprostjenje preobražava moj život i svijet u kojemu živim. I ako ti je teško, promotri svoju braću i sestre koji se mole, koji kleče. I otkrit ćeš da ne mole samo za sebe, nego da smo tu svi jedni radi drugih, da gledajući Isusa i Mariju bolje vidimo sebe, da u jadu ne potonemo, niti da se u dobru uznosimo, nego u svemu zahvaljujemo Bogu.

Prođi kroz vrata života, kroz prolaz milosrđa i oprostjenja grijeha koje čudesno rađa novi svijet i daje mir kakav svijet ne može dati. Danas smo ovdje da bismo Bogu dopustili da nas promijeni, da s ovoga slavlja ne odemo tvrda srca, nepromijenjeni u svojoj sebičnosti. Smognite snage ovdje najprije Bogu reći istinu o sebi, a zatim svojim bližnjima da ih volite. Sve ostalo je na hodočašću manje važno. Ne propustite milosni trenutak u kojemu oprost rađa novi svijet, a upravo je euharistija Božje krilo iz kojega izvire radost.

Amen.

✠ *Ivan Šaško*